

emmaus UUTiset

NRO
2
2021

2 **PUHEENVUORO**
LEENA NIVANKA:
ENTÄ NUO TOISET?

4 **MENNYT JA TULEVA**
PARDHI-ALKUPERÄISKANSAN
TUKENA INTIASSA

6 **TEEMANA ASUNNOTTOMUUS**
VVA – ASUNNOTTOMIEN ASIALLA
MATALALLA KYNNYKSELLÄ

10 **AHERTAJA**
ANU LÄHDE

emmaus
HELSINKI

ACTIVISTS
FOR CHANGE

LEENA NIVANKA: ET LES AUTRES? ENTÄ NUO TOISET?*

"Välillä tuntuu, että uskotte minuun enemmän kuin itse uskon itseeni", poika sanoi. "Kyllä sinunkin uskosi siitä vahvistuu", sanoi hevonen. (Charlie Mackesy: Poika, myyrä, kettu ja hevonen)

OLEMME PALAAMASSA hieman untelosta koronasulusta takaisin yhteiskuntaan, jossa moni asia on myös olosuhteiden pakosta muuttunut. Palaamme kiireeseen, tehokkuuteen ja haasteisiin, samalla siirrymme yhä laajemmin somemaailmaan, sen hyviin mutta myös kielteisiin vaikutuksiin. Korona-aika opetti meille paljon, ennen kaikkea hämmennyksen oman, turvallisen maailman murenemisestä, oman elämän hallinnan vaikeudesta. Samalla opimme myös monille uuden ja ehkä vaikean asian: turvautumisen lähimmäisen apuun. Monet ovat löytäneet omat naapurinsa, monet myös pettyneet, kun odotettu apu ei ollutkaan käden ulottuvilla. Eikä aina ole ollut rohkeutta pyytää apua.

EMMAUKSESSAKIN OPIMME uudenlaiseen elämänhallintaan. Maskit vedettiin kasvoille, hanskakkaat käsiin, kahvinurkkaus tyhjennettiin ja yhteinen ruokailu muuttui pikkuryhmien pöytäkupliksi. Mutta samanaikaisesti saimme monia uusia vapaaehtoisia, lähinnä uuteen Lauttasaaren myymälään. Me tulemme Emmaukseen eri syistä: joku haluaa vain parantaa maailmaa, joku löytää uutta, mielekästä teke- mistä eläkkeelle jäätyään, joku koska kaverikin

tulee. Mutta joku tulee myös yksinäisyyden ajamana tekemään työtä, kuuntelemaan ja tulemaan kuulluksi. Löytämään hukassa olleen tarpeellisuuden tunteen. Ja jokainen, joka jakaa Emmauksen ideologian ja haluaa kantaa kortensa kekoon heikompien auttamiseksi, on tervetullut tekemään työtä kanssamme.

ME SUOMESSA olemme usein huonoja kommunikoi- jia ja välttelemme kysymyksiä. Emme kerro itsestämme, jos kukaan ei kysy, emmehan halua kuormittaa muita omilla asioillamme. Kuten eräs päälehden kolumnisti äskettäin kirjoitti: "Me vastaamme mielellämme kun kysytään, mutta emme kysy takaisin." Miksi emme? Mikä ero on tahdikkueella ja välinpitämättömyydellä? Miten me huomaamme toisemme vai huomaammeko ollenkaan? Toisaalta – miten moni onkaan löytänyt emmaus- työn kautta antoisan ystäväpiirin ja iloinnut siitä? Kuten eräs vapaaehtoisistamme sanoi: "Muutin Helsinkiin pikkukaupungista ja tunsin oloni vieraaksi ja yksinäiseksi. Emmaus otti minut vastaan avoimin sylin ja antoi elämä- mälleni sisällön ja tarpeellisuuden tunteen."

EMMAUKSEN TEHTÄVÄ ei ole pelkästään rahavirto- jen kartuttaminen kärsivien auttamiseksi, niin olennaisen tärkeää kuin se onkin. Tärkeää on myös tunne kuulumisesta johonkin, että on tarpeellinen muille kuin itselleen. Lainaan taas erään vapaaehtoisen sanoja: "Vaikka en olisi paikalla tekemässä työtä tiedän, että olen yksi Emmauksen joukosta, ja pelkkä tietoisuus siitä lämmittää."

EMMAUKSEN ASIAKASKUNTA on kirjavaa. On varakaita eheän elämän kulkijoita, on nuoria ja varattomia, on maahanmuuttajia, jotka vasta etsivät paikkaansa yhteiskunnassa ja tukehtu- vat joskus omaan tarpeettomuuden tuntee- seensa. On päihteiden käyttäjiä, on viljejä, intoa ja seikkailumieltä puhkuvia lapsia, on myös tuiki tavallisia asiakkaita, heitä jotka

Kirpputoreillemme
tuleva ihminen on
ensisijaisesti asiakas,
mutta hän on myös
paljon muuta.

tulevat, kiertävät kaupan hiljakseen, ostavat ja lähtevät. Kirpputoreillemme tuleva ihminen on ensisijaisesti asiakas, mutta hän on myös paljon muuta. Ihminen, joka tuo mukanaan oman elämänsä valot ja varjot. Sitä ei saisi unohtaa silloin, kun kohtaamme asiakkaan. Ehkä Emmauksen työntekijä onkin ainoa ih- minen, jonka kanssa asiakas saa sinä päivänä jutella? Ainoa, jolla on aikaa kuunnella? Joka ei sano ripeästi kiitosjahyväpäivänjatkoa ja käännä katsettaan seuraavaan? Ainoa, joka katsoo silmiin ja vain odottaa?

EMMAUS SYNTYI yli 70 vuotta sitten hyvin erilai- seen maailmaan. Lännessä korjattiin edelleen sodan vaurioita, joista päällimmäisiksi nousi-

vat silloin asunnottomuus, köyhyys, sodasta palanneiden miesten tarpeettomuuden tunne. Silloin ei tiedetty ilmastonmuutoksesta, some- maailmasta, hätää kärsivien pakolaisvirroista eikä terrorismista. Emmaus on voimakkaasti muuttunut ajan myötä ja hyvä niin. Paikallaan pysyvä ja vanhoihin käytäntöihin takertuva liike olisi ajat sitten lakannut olemasta. Yksi asia on kuitenkin edelleen tärkeä: yhteisöl- lisyys. Alkuaikojen Ranskassa yhteiskunnan syrjäyttämät yhdistivät voimansa auttaakseen toisia syrjäytettyjä ja samalla myös itseään.

MEILLÄ EMMAUS toimii tänä päivänä päävastuul- listen ohella vapaaehtoisin voimin ja jokainen tuo yhteisöömme oman panoksensa ja persoo- nallisuutensa. Tavoitekin on edelleen sama, heikompien auttaminen. Kukaan ei voi tehdä työtään yksin, kukaan ei saa tuntea itseään tarpeettomaksi, oli taustamme tai ajatusmaa- ilmamme mikä tahansa. Emmaus olemme me, ja yhdessä me olemme vahvoja. ■

*) Abbé Pierre

emmaus
HELSINKI

TOIMISTO: Mäkelänkatu 54, 00510 Helsinki, **PUH.** 050 338 8281 • Myymälät: **VALLILA:** Mäkelänkatu 54, 00510 Helsinki, **PUH.** 045-13 88 673 | **LAUTTASAARI:** Heikkiläntie 2, 00210 Helsinki, **PUH.** 045-236 00 01 • **NUOTOPALVELU:** 045-650 55 43 (ma-pe 11-16)

• **S-POSTI:** toimisto@emmaushelsinki.fi • **KOTISIVUT:** www.emmaushelsinki.fi ja www.emmaus-international.org • **LEHTI:** Mika Aalto-Setälä, Helka Ahava, Sanni Hanbli ja Ulla Hoyer | **PAINO:** Origos Oy, 2021 | **PAINETTU:** FSC sertifioitulle paperille | **KANNEN KUVA:** Clay LeConey, Unsplash.com

Vapaaehtoisten virkistyspäivä Pokrovan luostarissa

20.9. kolmisenkymmentä emmauslaista vietti loistavassa syysässä virkistyspäivää Pokrovan luostarissa Kirkkonummella. Paikkaa esitteli meille varsin värikäs persoona, rakentajapappismunkki ja entinen huippukokki Hariton, joka on kunnostanut ja rakentanut kirkon ja luostarin muut rakennukset yhdessä talkooväen kanssa. Rakennusmateriaalit

Hariton sanoo keränneensä roskalavoilta ja purkutaloista. Emmauslaista meininkiä siis! Lounaaksi saimme herkullista borssia ja kaalipiirakkaa, jälkiruokana täytkekakua kahvin kanssa. Kotitehtäväksi meille jäi selvittää ilman Googlen apua, mikä on karmiupatti.

TEKSTI: HELKA AHAVA | KUVA: ULLA HOYER

Korona vaikeutti harjoittelupaikkojen järjestämistä kirpputoreilla

KORONA-AIKANA on jouduttu lopettamaan kuntouttava työtoiminta ja kaikki opiskelijat jäivät myös pois toiminnastamme. Pystyimme kuitenkin ottamaan pari TELMA (työelämään ja itsenäiseen elämään valmentava) -koulutuksessa olevaa nuorta joukkoomme työskentelemään muutamana maanantaina.

Haimme Kesäduuni OP:n piikkiin -kampanjan kautta kahta nuorta kesätyöntekijää. Runsaasta hakijajoukosta valikoitui Maria Rita Lauttasaaressa ja Veela Valtteri Vallilan kirppikselle. Molemmat olivat suuri apu meille kesäaikaan, jolloin useat vapaaehtoiset ja työntekijät olivat lomalla.

TEKSTI: ANU HYLE

Pardhi-alkuperäiskansan tukena Intiassa

KOLMEN VUODEN yhteinen hanke Siemenpuusäätiön kanssa Intiassa on päättynyt. Paikallisena kumppanina on toiminut Parivartan järjestö, joka on perustettu v. 1980 Gandhin innoittamana puolustamaan alisteuimpien ihmisryhmien oikeuksia.

Hankkeessa tuettiin pardhi-adviasien kamppailua oikeuksiansa ja toimeentulonsa puolesta. Pardhit ovat perinteisesti vaelteleva metsästäjä-keräilijäheimo. Pardhit ovat olleet erittäin hyljityssä asemassa jo Intian siirtomaakaudelta lähtien. Heitä on kohdeltu lainsuojattomina, jotka ovat joutuneet lähes kaikkien – myös muiden adviasiryhmien – syrjimiksi. Perinteinen toimeentulonlähde heille ovat olleet bambukäsityöt. Tämän toimeentulon tuotot ovat kuitenkin erittäin rajoitettuja mm. raaka-aineen eli bambun varsien heikon saatavuuden takia. Ilman metsäoikeuksia pardhit eivät ole voineet hyödyntää metsien bambukasvustoja.

Toimeentulon turvaamiseksi monet pardhit ovat pyrkineet siirtymään enenevästi maanviljelyn harjoitajiksi. Mutta puutteelliset maa- ja viljelyn heikko tuottavuus ovat pakottaneet erityisesti nuoria pardhi-miehiä hakeutumaan satunnaisiin palkkatöihin. Kylissä olevat naiset ovat yrittäneet tulla toimeen niillä bambutöillä, joita ovat kysyneet paikallisille markkinoille tuottamaan. Näin ollen bambutöiden merkitys yhteisöissä – ja erityisesti naisille – on erittäin keskeinen.

Hanke toteutettiin 98 kylässä Chhattisgarhin osavaltiossa Kankerin ja Kondagaonin piirikunnissa joiden asukkaat, 954 perhettä (5247 ihmistä joista naisia 2655) olivat hankkeen hyödynsaajia. Näistä 2375 henkilöä (joista naisia arviolta puolet eli 1150) on saanut konkreettisia etuja, kuten rekisteröintejä erilaisiin virallisiin tukiohjelmiin, metsäoikeuksiin sekä äänioikeusrekisteröintiin.

Parivartan tuki hankkeessa pardhioiden järjestäytymistä omia oikeuksiaan tiedostaviksi ja ajaviksi

paikallisryhmiksi sekä näiden keskinäiseksi yhteistyöverkostoksi. Kylissä perustettiin 25 naisten keskinäistä oma-apuryhmää ja järjestettiin viisi naisten oikeuksiin liittyvää seminaaria. Lisäksi kylien johtajia koulutettiin edustamaan pardhioiden asiaa eri foorumeilla, painottaen nuorten ja naisten johtajuuden lisäämistä.

Koska alunperin suunniteltu bambukäsityihin pohjautuva tuotannon monipuolistaminen osoittautui haasteelliseksi ja yhteisöissä heikosti motivoivaksi toiminnaksi, hanketta muokattiin osittain uusiksi helmikuussa 2020. Päädyttiin sen sijaan tukemaan perinteistä bambutaloutta ja sen raaka-aineen saantia, sekä toimeentulon vahvistamista maanviljelyllä. Bambujen istuttamista yhteisöjen omaan käyttöön lisättiin. Pardheille annettiin koulutusta ja tukea pelto- ja puutarhaviljelyn (mm. maissia, papuja, perunaa, yrttejä ja hedelmäpuita) käynnistämiseksi rekisteröidyillä maillaan. Näin pardhi-perheiden ruokavalio on monipuolistunut.

Pardheja koulutettiin ja tuettiin myös hyödyntämään erilaisia hallituksen maaseudulle ja erityisesti alkuperäiskansoille tarkoitettuja sosiaalisia hyvinvointiohjelmiä.

COVID-pandemian isettyä Parivartan jakoi hankealueilla tietoa pandemian torjuntaan liittyen. Lisäksi 200 talouteen jaettiin COVID-sulkutilan aikana ruokatukena välttämättömien kuivatarvikkeiden tukipaketti. Pandemian aikana lasten koulunkäynti on kärsinyt pahasti. Vähitellen koulut ovat nyt avautumassa ja vanhemmat pääsevät taas takaisin töille myymään bambukäsityksiään.

TEKSTI: ULLA HOYER | KUVA: PARIVARTAN

ASUNNOTTOMIEN ASIALLA MATALALLA KYNNYKSELLÄ

Suomessa oli vuoden 2020 lopussa vailla vakinaista asuntoa 4341 ihmistä. Noin kaksi kolmasosaa asunnottomista elää pääkaupunkiseudulla. Suomen hallituksen tavoitteena on poistaa asunnottomuus kokonaan vuoteen 2027 mennessä. Asunnottomuus ei ole vuosien saatossa Suomesta kadonnut, vaikka se ei olekaan näkyvää. Asunnottomien itsensä 35 vuotta sitten perustama Vailla vakinaista asuntoa ry tekee tärkeää työtä asunnottomien ruohonjuuritason auttajana ja edunvalvojana.

A sunnottomuus on akuutti ongelma Suomessa tänäkin päivänä. Vailla vakinaista asuntoa (Vva) ry tekee auttamis-, edunvalvonta- ja vaikuttamistyötä asunnottomien hyväksi. Yhdistyksen toimintaan kuuluu asumisneuvontaa, etsivän työn yksikkö, liikkuvaa tukityötä ja palveluohjausta. Lisäksi Vva vastaa kahden pitkäaikaisasunnottomien asumisyksikön toiminnasta sekä pyörittää Yökeskus Kalkkersia ja Vertais- ja vapaaehtoistoiminnan keskus Vepaa Helsingissä. Neuvonta on valtakunnallista. Yhdistys on myös mukana erilaisissa hankkeissa.

Emmaus Helsinki tukee Vva:n toimintaa ostokortein sekä vuosittaisella yhden päivän kirpputorimyynnin lahjoituksella Asunnottomien yö -tapahtuman aikaan.

– Asunnottomia ei voi enää tunnistaa, sanoo Vva ry:n toiminnanjohtaja **Sanna Tiivola**.

– Kaikkiaan ovat ulkomailla nähneet asunnottomia kadulla. Suomessa asunnottomat eivät halua tulla nähdyksi, heitä on mutta he ovat piilossa. Suomalaiseen mentaliteettiin kuuluu häpeä.

Ihmisiä joutuu asunnottomiksi elämäntilanteen tai taloudellisen tilanteen takia, esimerkiksi silloin, kun he eivät kykene maksamaan

vuokraansa. Asunnottomuuteen ajavat myös avio- ja avoerot.

– Tämä koskee ihmisiä, joiden tulot ovat minimaaliset, eikä ole sosiaalista tai materiaalista pääoma.

Nykyään asunnoton on yhä useammin ”kaupunkitilassa oleva luottotiedoton nuori”. Joka kolmas asunnoton on alle 29-vuotias. Nuorissa on aktiivisia huumaidenkäyttäjiä.

– Nuoret eivät välttämättä identifioi itseään asunnottomaksi, sillä he hengailevat kavereitten luona.

Myös maahanmuuttajien osuus asunnottomissa on noussut. Taustalla on esimerkiksi heikkoa työllistymistä. Joukossa on myös isolapsisia perheitä.

Uhka joutua toistuvasti ja pitkäaikaisesti asunnottomaksi on esimerkiksi vankilasta vapautuneilla henkilöillä.

Monet ajattelevat, että kaikki asunnottomat ovat päihdeikäyttäjiä. Näin ei kuitenkaan ole.

– Päihdeongelmat tulevat usein vasta jälkikäteen. Ne ovat enemmän seuraus.

Pysyvät ratkaisut tärkeitä

Sanna kertoo, että korona-aika on huonontanut erityisesti pitkään asunnottomina olleiden ihmisten asemaa ja tilanne on arvaamaton. – Neuvontaan on tullut ihmisiä, joiden tulot ovat tippuneet ja vuokrat jääneet rästiin tai he ovat jääneet toimeentulotuelle.

Tänä vuonna Asunnottomien yön teemana oli ”ulkopuolella – syrjäytynyt vs. syrjäytetty”.

– Aina on puhuttu, syrjäytykö ihminen, ajatellaan että se on hänen oma vika. Jos sut on syrjäytetty, se on enemmän niin, että yhteiskunta ei anna mahdollisuuksia.

Avun prosessit ovat monimutkaisia ja apua pitää saada oikea-aikaisesti.

– Täytyy olla mahdollisuus hakeutua avun äärelle. Suosituuko ihminen autettavaksi ja kenen autettavaksi. Pitää luottaa siihen ihmiseen, jolta pyydetään apua.

Olennoista on se, mihin tippuu, kun jää asunnottomaksi.

– Idea on se, että ihmiset eivät joutuisi pitkään olemaan tilanteessa vaan asunto löytyisi nopeasti. Helsingissä on vaikea tilanne, 500 ihmistä jonossa.

Pysyvää tuettua asumista tarvittaisiin enemmän. Sanna näkee, että ratkaisu pitää olla pysyvän ratkaisun tarjoaminen.

– Ihminen juurrutetaan asumiseen ja ongelmat eivät poistu vaan ne lievenevät.

Omaehtoisen kokemuksen kautta mentoriksi

Vva:ssa toimii Kokema-tiimi, joka on mukana asunnottomien palveluiden suunnittelussa, kehittämisessä ja käytännön toteutuksessa. Tiimin kokemusasiantuntijoilla ja mentoreilla ➤

Vertais- ja vapaaehtoistoiminnan keskus Vepaan kaikki ovat tervetulleita sellaisena kuin ovat. Kuvassa Vepan vertaisohjaaja Jan Viitala ja Vva ry:n toiminnanjohtaja Sanna Tiivola.

► on omakohtaista kokemusta asunnottomuudesta ja sen lieveilmiöistä.

Kokema-tiimin mentori **Miro** kertoi oman tarinansa.

– Olen aina ollut todella menevä lapsesta asti. En ollut kiinnittynyt mihinkään.

Päihheet, rikokset ja jännityksenhakuisuus tulivat kuvioihin nuorella iällä.

Lähdettyään kotoa 14-vuotiaana Miro asui välillä sukulaisten luona, tutkinta-asemalla 6 kk ja sittemmin perhekodissa. Ensimmäisen oman asunnon hän sai 17-vuotiaana. Myöhemmin hän asui kaverinsa kanssa, mutta joutui jättämään asunnon päävuokralaisena olleen kaverin muuttua pois. Silloin Miro majaili ystävien luona.

– Ei ollut kiinnostusta olla palveluiden piirissä. Rikokset oli helpoin vaihtoehto.

Miro joutui vankilaan. Vankilasta vapauttuaan hänellä oli asunto, mutta elämäntilanteen muututtua hän joutui jälleen vaille asuntoa ja oleskeli tuolloin mm. mummonsä asuntovaunulla koettaen etsiä asuntoa. Se oli kuitenkin vaikeaa.

Asunto löytyi vihdoon ASTU:n (Helsingin kaupungin Asumisen tuki) kautta. Päiheteidenkäyttö kuitenkin voimistui taas ja Miro joutui jälleen vankilaan.

– Päätin, että asialle on pakko tehdä jotakin. Otin kaiken avun vastaan, olin vankeusajan selvinpäin.

Vva:n työntekijä Jarkka piti vankilassa ryhmiä.

– Sain vertaistuesta paljon ja pääsin Vahvasti tukien -avokuntoutukseen.

Vva:lle Miro päätyi Jarkan kysyttyä häntä työkokeiluun Vartiosaaren kesäkuussa 2020, missä hän viihtyikin hyvin. Saman vuoden syksyllä Miro jatkoi työkokeilua Kokema-tiimissä, jossa toimii nyt palkattuna määräajaisesti. Hän on saanut työstään hyvää palautetta. – Minut otettiin hyvin vastaan, en näe eriarvoisuutta.

Miron monipuoliseen työhön kuuluu erilaisen palveluiden kehittäminen, vertaistoiminta ja ryhmien pitäminen. Hän tukee päihde- ja rikostaustaisia uudessa tilanteessa.

– Tuki sen ympärille, kun on saanut asunnon. Ettei palaa entiseen, kun on tullut vankilasta.

Miro, ”pienestä pitäen hiphop- ja räppityyppi”, on tehnyt töitä myös OmaKehu-hankkeen parissa, joka tukee haasteellisessa elämäntilanteessa olevia miehiä sanataiteen keinoin.

Työ Vva:ssa on motivoivaa.

– Hienoa on, kun näkee, että asiat menevät eteenpäin. Haastavinta on se, kun näet asioita, jotka ei toimi tai asiat eivät etene. Monet asiat jäävät pyörittämään omaa mieltä.

Nykyään Miro asuu vuokralla omakotitalossa puolisonsa kanssa ja asiat ovat mallillaan.

– Elämä on muuttunut aika paljon.

EMMAUS-YHTEISÖSSÄ RAKENNETTIIN SILTAA ETEENPÄIN

Ulla **Siljander** muisteli Emmauksen asunnottomien yhteisöä, jota hän oli perustamassa miehensä **Raimo ”Sila” Siljanderin** kanssa Espoon Pakankylään vuonna 1983. Arkadian nuorisoklinikalla sosiaalityöntekijänä työskennellyt Sila pyöritti muutaman kesän ajan kesäleiritoimintaa päihdeongelmasta toipuville nuorille Helsingin kaupungilta käyttöön saamallaan Käärme-luodon saarella.

– Se oli hyvä kuntoutusreitti heille.

Emmaus Helsinki lahjoitti kesäleireille tarvikkeita. Toiminnan innoittamana Silalle syntyi idea ympärivuotisesta asumis- ja työyhteisöstä päihdeongelmasta kuntoutuville ja asunnottomille nuorille aikuisille. Yhteisöä varten vuokrattiin kiinteistö katolisen kirkon ekumeeniselta keskukselta.

– Vuokra maksettiin työllä. Kaivettiin kaivot, vedettiin vesijohdot.

Asukkailla oli päämäärä

Yhteisössä asui viidestä kuuteen henkilöä kerrallaan, pisimmillään pari-kolme vuotta.

– Sila oli kykenevä opettamaan heitä. Kaikille löytyi jotakin työtä, esimerkiksi huonekalujen kunnostuksessa, josta yhteisö sai tulonsa. Niitä vietiin aluksi myyntiin Helsingin Emmaukseen. Sittemmin tuloja saatiin Emmaus Espoon (myöhemmin Emmaus-kanava ry) perustamalta kirpputorilta.

– Olen kiitollinen monipuolisuudesta. On ollut kokkia, muuraria, musikanttia, yksi, joka nimettiin hiomon päälliköksi, pingistestari, yksi vääräleuka keksi aina hauskan jutun.

Siljanderit asuivat yhteisössä kahden lapsensa kanssa ja saivat ylläpidon. Ulla hoiti päivätyönsä ohella yhteisön viralliset tehtävät, kuten yhteydet viranomaisiin. Hän kunnostautui myös verhoiluissa. Sosiaalialan opiskelijat tekivät yhteisössä harjoittelua ja yhdessä vaiheessa Emmauksen vapaaehtoinen oli tukihenkilönä. Asukkailla oli omat hoitokontaktinsa.

– Ongelmat johtuivat päihde- ja mielenterveysongelmista, mutta taustalla vaikuttavat ongelmat olivat paljon moninaisempia. Siellä

Espoon yhteisön päätyö oli huonekalujen kunnostus. Kuva yhteisön 20-vuotisjuhlavihkosesta.

on lapsuusperheiden ongelmia, myös yhteiskunnallisia ja sosiaalisia ongelmia.

Asukkaat pysyivät melko hyvin pois päihteistä.

– Ei ollut sellaista tilannetta, että potkitaisiin ulos päihteiden vuoksi. Rakennettiin siltaa eteenpäin. Ne, jotka tulivat, olivat

kuntoutuneet, heillä oli päämäärä. Se oli välivaihe heille, minkä jälkeen he saattoivat jatkaa tavallisiin töihin. Apuna oli Espoon diakoniatyö, jonka kautta saatiin välivaiheen tukiasuntoratkaisuja.

Laaja avun verkosto

Ulla tuntee kiitollisuutta laajasta avun verkostosta.

– Vaikka siinä oli paljon raskasta, avun verkosto oli elämässäni jotain uutta. Se ilmiö, kun joku tekee jotakin oikeasti auttaakseen jotakin toista. Auttaminen poikii. Verkostoon kuului Emmaus Helsinki, kansainvälinen Emmaus-verkosto, Espoon kaupunki, joka oli myötämielinen samoin kuin Espoon seurakunta, naapurit ottivat hyvin vastaan. Oli amatillinen päihde- ja mielenterveysverkosto. Oli nuorisoryhmiä, yhdistyksiä, jotka tulivat talkoisiin, tuli ystävät kaivamaan kaivoa.

Yhteisön toiminta päättyi vuonna 1988, kun katolinen kirkko rakensi kiinteistöön karmeliittaluostarin. Yhteisön asukkaita Ulla muistelee lämpimästi.

– Jotain hyvää saatiin heidän elämässään aikaan, kuten hekin meidän elämässämme. ■

"Viikon paras päivä on torstai"

Anu Lähteen monimuotoinen polku Emmauksen vapaaehtoisena alkoi vuonna 2012 Kepan järjestämästä vapaaehtoisten rekrytointitapahtumasta. – Olin päässyt työelämään ja yhtäkkiä vapaa-aikaa tuntui olevan. Halusin auttaa ja olla hyödyksi yhteiskunnassa.

Anu tykästy heti monipuoliseen ja käytännönläheiseen työhön. Emmauksen lumpunkerääjät -kirja kosketti ja teki vaikutuksen. – Olen ollut aina innokas kirppiskävijä ja intohimoinen järjestelijä. Lapsena olin sanonut, että isona minusta tulee kaupan järjestelijä.

Anu vetää Vallilan kirpputorin torstain iltaryhmää. – Olen pääosin taloustavaraosastolla, mutta vähän joka puolella muutenkin. Eniten tykkään lajitella, hinnoitella ja järjestellä koruja.

Käytännön työ Emmauksessa on hyvää vastapainoa Anun päivätyölle. Hän toimii unelmatyössään kansainvälisten asioiden koordinaattorina ammatillisessa oppilaitoksessa.

Kansainväliset tehtävät avartavat maailmankuvaa

Anu kuuluu Emmaus Helsingin ja Emmaus Suomen hallitukseen.

– Hallitustyössä mielenkiintoista on se, että pääsee olemaan yhteydessä meidän solidaarisuuskumppaneihimme ja kuulee tarkemmin, mihin rahat käytetään.

Latinalainen Amerikka on espanjaa ja portugalia taitavan Anun sydäntä lähellä. Hän onkin toiminut jo pitkään yhteyshenkilönä Emmaus Helsingin kumppanijärjestöön, perulaiseen Cuna Nazarethiin.

Emmauksen toiminta Euroopan ja kansainvälisellä tasolla on tullut Anulle tutuksi. Hän on kolmatta vuotta Emmaus Suomen kansallisena delegaattina Emmaus Euroo-

pan hallituksessa. Emmaus Eurooppa tekee vaikuttamis- ja edunvalvontatyötä esimerkiksi lobaten Euroopan unionia.

Kansainvälisten tehtävien myötä Anu on tutustunut Emmaus-liikkeen ja eri maiden Emmaus-ryhmien moninaisuuteen sekä ollut mukana auttamassa laajemmissa kokonaisuuksissa. – Vaikka kansainvälinen työ on haastavaa, on hienoa, että on yhteinen arvopohja, jonka mukaan halutaan toimia ja tukea löytyy.

Anu ja Pola Stenberg Emmaus Salon Paris -kirpputoritapahtumassa Pariisissa kesäkuussa 2017. Iloisessa tapahtumassa Emmaus-liikkeen yhteisöllisyys ja yhdessä tekeminen tulivat hienosti esiin.

Vuonna 2018 Anu matkusti Intian Chhat-tisgarhin osavaltioon tutustumaan ulkoministeriön rahoittamaan Siemenpuu-säätiön ja Emmaus Helsingin yhteishankkeeseen, jonka tavoite oli parantaa alkuperäiskansa pardhien elinolosuhteita ja edistää heidän oikeuksiensa toteutumista. Lue lisää hankkeesta sivulta 5. Anu oli mukana hankkeessa projektisuunnitelmasta lähtien sekä hankkeen ohjausryhmässä. Kokemus Intiassa oli silmiä avaava.

– Pardhien toimeentulo on haastavaa ja he näkevät jopa nälkää. Perinteinen toimeentulo tulee bambutöistä, mutta bambuja on vaikea saada. Opettajilla ja opiskelijoilla ei ole samaa kieltä. Tämän takia voi olla, että oppilaat ovat koulussa monia vuosia, mutta eivät opi lukemaan ja kirjoittamaan.

Muita mieleenpainuvia kokemuksia ovat olleet vierailu Ukrainan Emmaus-ryhmiin sekä Emmaus Salon Paris -kirpputoritapahtuma Pariisissa.

Anu Intiassa Kankerissa Parivartan-järjestön työntekijöiden kanssa vuonna 2018. Kuvassa myös (vas. takana) Kari Bottas Siemenpuu-säätiöstä.

Onni löytyi Emmauksesta

Vapaa-ajallaan Anu rentoutuu esimerkiksi pelaamalla lautapelejä kavereiden kanssa ja käymällä vesijumppassa. Aikaa riittää myös vapaaehtoistyöhön Monika-Naisten liitossa, jossa hän on toiminut niin ikään vuodesta 2012. – Olin aluksi tukihenkilönä maahanmuuttajanaishille, nyt mentorina ja turvakodilla käytännön asioissa.

Emmaus on vaikuttanut Anun elämään niin onnellisesti, että hän tapasi miesystävänsä Emmauksessa.

– Yhteiset arvot ja kiinnostuksen kohteet, kuten auttaminen ja kierrätys, yhdistävät meitä. ■

TEKSTI SANNI HANBLI | KUVA ANU VILJANEN JA PARIVARTAN

Posti Green

BHB2

MUUTOKSEN TEKIJÄT

Emmaus on mahdollisuus erilaisille ja eri ikäisille ihmisille tehdä mielekästä työtä omien kykyjensä ja voimiensa mukaan tasa-arvoisemman maailman puolesta.

emmaus
HELSINKI

Tervetuloa Emmaus Helsinki ry:n syyskokoukseen 2021

AIKA: keskiviikko 24.11.2021 klo 17.30

PAIKKA: Fingo ry:n tilat, Elimäenkatu 25-27, Helsinki

Työjärjestys

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen puheenjohtajan ja sihteerin valinta
3. Pöytäkirjan tarkastajien ja ääntenlaskijoiden valinta
4. Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
5. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
6. Vuoden 2022 toimintasuunnitelman ja talousarvion hyväksyminen. Hallituksen ehdotukset ovat tilattavissa Emmauksen toimistolta puh. 050 338 8281 tai luettavissa netissä linkistä: https://1drv.ms/u/s!AtXPN5TFUecdqhQ6Dg_dZ1Cpl2di?e=7mOmNG
7. Vuoden 2022 jäsenmaksun suuruus
8. Hallituksen puheenjohtajan ja hallituksen jäsenten valinta. Vaalivaliokunta Maria Witting 040 500 5198 ja Pirjo Kivelä 040 503 0305 ottavat vastaan ehdotuksia.
9. Valitaan tilintarkastaja ja kaksi varatilintarkastajaa
10. Muut asiat
11. Kokouksen päättäminen

Tarjolla kahvia/teetä ja suolaista/makeaa

Tervetuloa!

Emmaus Helsingin hallitus

HUOM!

Syyskauden päätteeksi vietämme yhdistyksen yhteistä joulujuhlaa lauantaina 11.12.2021 klo 15.30, osoitteessa Heikkiläntie 2.

Tervetuloa!

